

métro

tidvattnet
det som växer och
smittar

det stilla osynliga
det som om natten
persiennerna gör sitt
för att låta ljuset

ändock är det alltid
alltid mörkret som
gubben på månen

landsbussen
den med alla svängar
spindelvatten
hur du är horan

som kom som
vinkade som
mötte

den sista dagen
den som gick
en berättande text

jag har lämnat
perrongen

klartecknet
det är din tur nu.